



Chvění
/ Martina Machová

Zadání diplomové práce

Zásahy chvění, stopy pohybu. Rozostření a zobrazení nesourodého spojení.

Jméno a příjmení: **BcA. Martina Machová**
Osobní číslo: A16000082
Studijní program: N8206 Výtvarná umění
Studijní obor: Vizuální komunikace – digitální média
Zadávací katedra: Katedra výtvarného umění
Akademický rok: **2017/2018**

Zásady pro vypracování:

Realizace série objektů ovlivňovaných pohybem.
Světelná instalace a video projekce pracující s nesrovnalostmi vizuálního zhodnocení.
Koncept výstavy a instalace do konkrétního prostoru.

1. Prostorová světelná instalace
2. Průvodní teoretická zpráva ve formátu A4. Zpráva obsahuje mezi jinými inspirační zdroje, souvislosti, vlastní definici díla a projekt samotný.
3. Průvodní technická zpráva ve formátu A4. Zpráva obsahuje detailní technický popis užitých technických prostředků, výkresovou dokumentaci, zdrojové texty a další.
4. Elektronická podoba všech částí diplomové práce na CD-ROM (akceptovatelné formáty: pdf, mp3, mp4)
5. V systému STAG (Moje studium-Kvalifikační práce-Doplňt údaje o práci) vložit veškerá technická data o práci a soubor obsahující kompletní výkresovou a textovou dokumentaci, průvodní zprávu, technickou zprávu a doplnit související textová pole

Rozsah grafických prací:

viz výše

Rozsah pracovní zprávy:

viz výše

Forma zpracování práce:

tištěná/elektronická



Seznam odborné literatury:

Vedoucí práce:

doc. Stanislav Zippe
Katedra výtvarného umění

Datum zadání práce:

19. února 2018

Předpokládaný termín odevzdání:

25. května 2018

prof. Ing. arch. Zdeněk Fránek
děkan



doc. Stanislav Zippe
vedoucí katedry

V Liberci 19. února 2018



Byla jsem seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé diplomové práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum: 25. 5. 2018

Podpis: 

OBSAH

- 1 Teoretická reflexe (6-7)
- 2 Obrazová dokumentace (8 - 41)
- 3 Technická dokumentace (42-43)
- 4 Dokumentace výstavní činnosti (44 - 67)
- 5 Portfolio (68- 93)
- 6 CV (95)



Chvění / Malé změny

Realizace série objektů ovlivněných pohybem. Instalace pracující s rozostřením, minimálním pohybem a zobrazením nesusouděného spojení v konkrétním prostoru. Využití interakce předmětu s divákem, k dosažení potřebného působení. Objekt tak pozorovatel spatří rozostřený až ve chvíli kdy se přiblíží, protože dění se spustí jeho přítomností, nebo impuls, který pozorovatele překvapí v důsledku zvukové akce vzniklé při jeho přiblížení. To vše souvisí s uvažováním předmětnosti působení chvění a jím zapříčiněné formální nejasnosti. Zobrazení pohybu pro mě nalézá svou podstatu v nejasnosti a nahlížení prvotního impulsu, rychlé setrvalé kmitání a jím vzniklé rozostření se stává optickou stopou pomyslně se navracující svým výsledným efektem k předchozí statice objektu. Pohled na věc rozostřenou či na její změněnou plasticitu, vede soustředění k novým možnostem jejího náhledu. Vizualita objektu v pohybu a sledování nesusouděného spojení, jakým může být například neadekvátně velký stín přidružený k nasvětlenému předmětu, jsou pro mě východisky nahlížení relativního vnímání času, působení světla, změněného prožívání, vytržení aktivity našeho myšlení ze setrvačného užívání, ale především vnímání pohybu jako základu pro vznik náhody. Moment vytržení objektu ze statického stavu přenášením vibrací. Zmiňuji náhodnost jelikož zařízení, které sice setrvale kmitá nenese rovnoměrné zatížení a je tak zpětně ovlivňováno jím rozpo- hybovaným předmětem. Vzniká neustále se proměňující obraz, který je z tohoto chvění schopen chvilami pro oko vytvořit dojem návratu k předchozí nehybnosti, jindy se však dramaticky rozhábat a upozornit na to, co jej ovládá.

Vznikne instalace do konkrétního prostoru, objekty na sebe navazující ve vzájemném působení i v mých tendencích, jako rozličné akcenty jednotného uvažování.

Série malých vytrín umístěných na stěně obsahuje fragmenty větví, které se rozechvějí při přistoupení diváka, vlivem jeho nehybnosti a citlivosti zařízení, však opět ustávají. Tato komunikace mezi objektem a přihlížejícím dokresluje celou tuto křehkou problematiku. Instalace miniaturních rozostřených přírodnin (mech, výtrusy, kořen) na vedením proudu vytvořených stopkách.

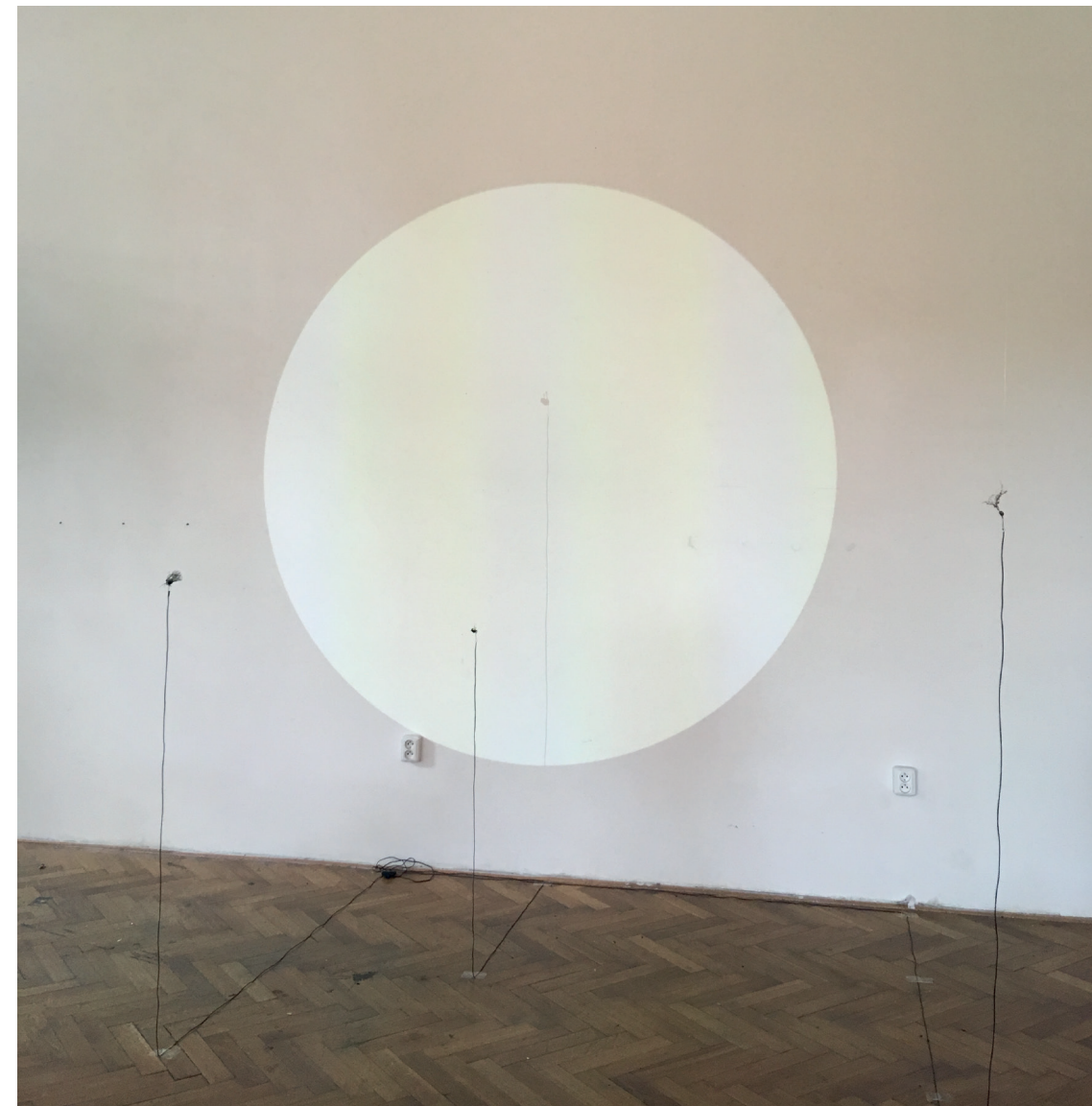
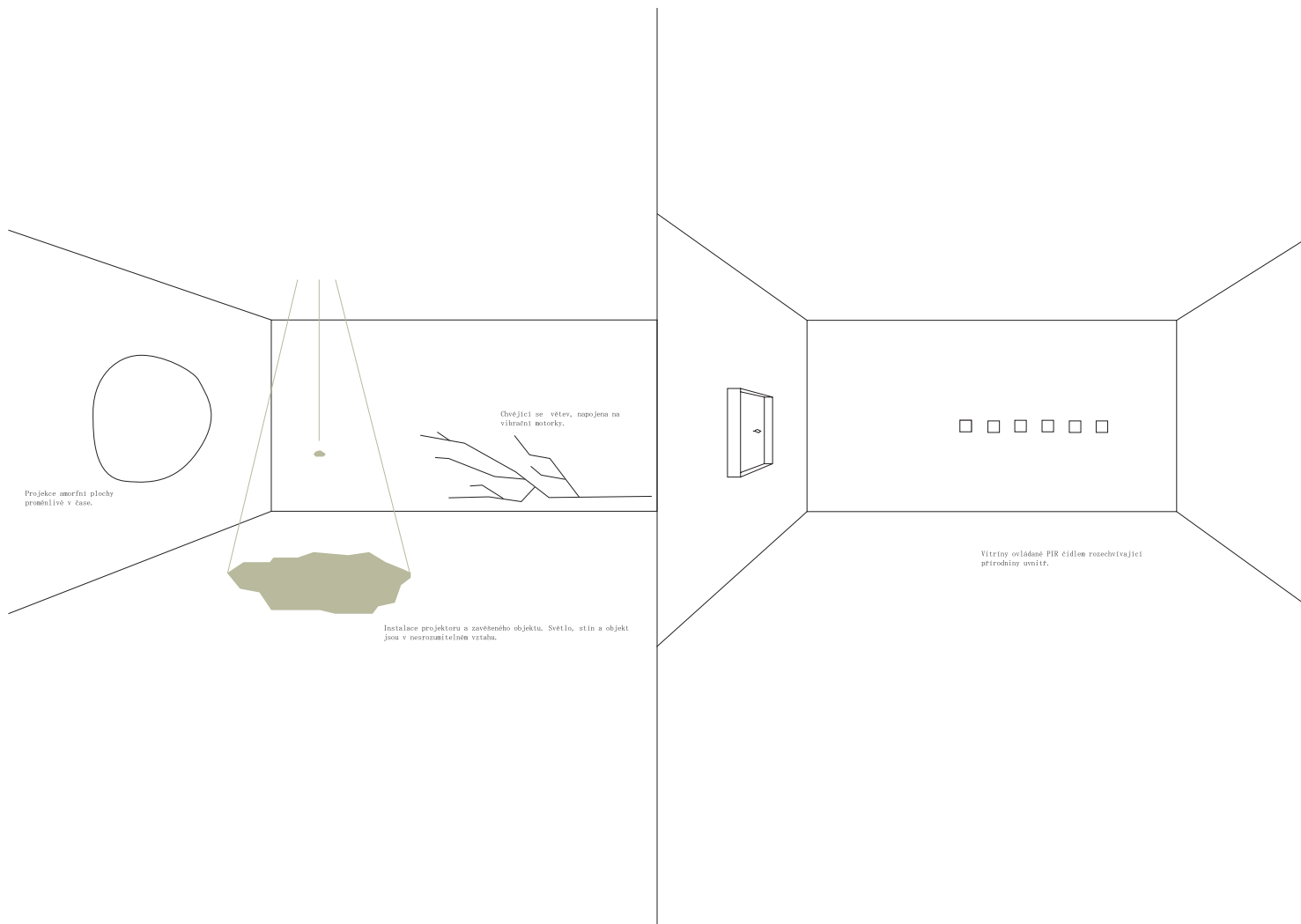
Dalším je rozměrná suchá větev, na níž jsou napojeny vibrační motorky a ona tak šumí a drobně se chvěje. Projekce amorfní plochy, do které zasahuje a různě ji lomí geometrický tvar, jakoby se jí snažil vtisknout konkrétní podobu, byla první možností, vznikla však pulsující plocha kruhu, dýchající bílý akcent stínohrou propisující chvění větve.

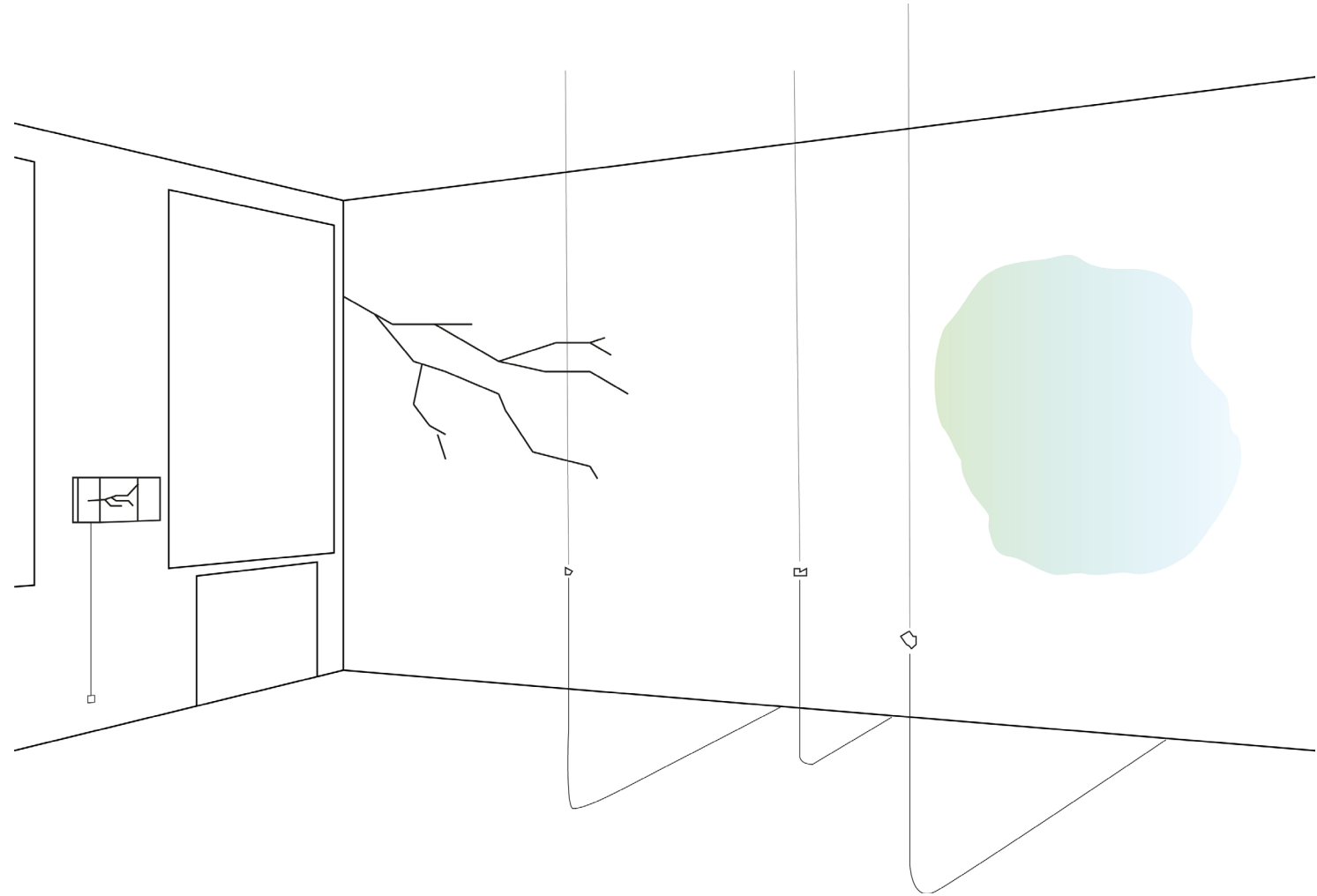
Umění uchovává, existuje v sobě. Vzduch umožňuje chvění a zde je základ trvání, tohoto pohybu. Pohybu zapříčiněného vyzařovaným teplem přicházející osoby, bateriemi naopak stanovujícími jeho čas, či náhodným generováním tvaru, který tak může mít trvání bez stejného počátku i konce. Mým východiskem zde není snaha o vytvoření imitace svévolného pohybu v přírodě, ale ovládání přírodnin způsobem, který vytváří nové možnosti pro vnímání jejich vizuality a především zapříčinění vzniku nových náhodných situací, ve kterých je můžeme pozorovat jako proměnlivé tvary vlastní nově nabyté hodnoty. Soustředění se na neustálé malé změny, které toto dění bezděčně provázejí. Tu špatnou soudržností přírodnin, tu nepatrnou občasnou výchylkou pohybu motorku, danou jejich neustále jiným rozložením. Proud je jejich impulsem a tento impuls dál rozprostírá náhodnost dění. Uvádí do pohybu věci, které již byly zbaveny schopnosti vytvářet pohyb. Díky tomu rezonují, jelikož tyto vibrace pohlcuje už jen málo hmoty. Uzavírám tyto vyschlé nalezené přírodní ,artefakty ‘ do plexisklových schránek, ve kterých jsou uváděny do pohybu, aby tak vytvářely rozmlžené kresby své vlastní, růstem i tímto dalším pohybem, vzniklé kompozice.

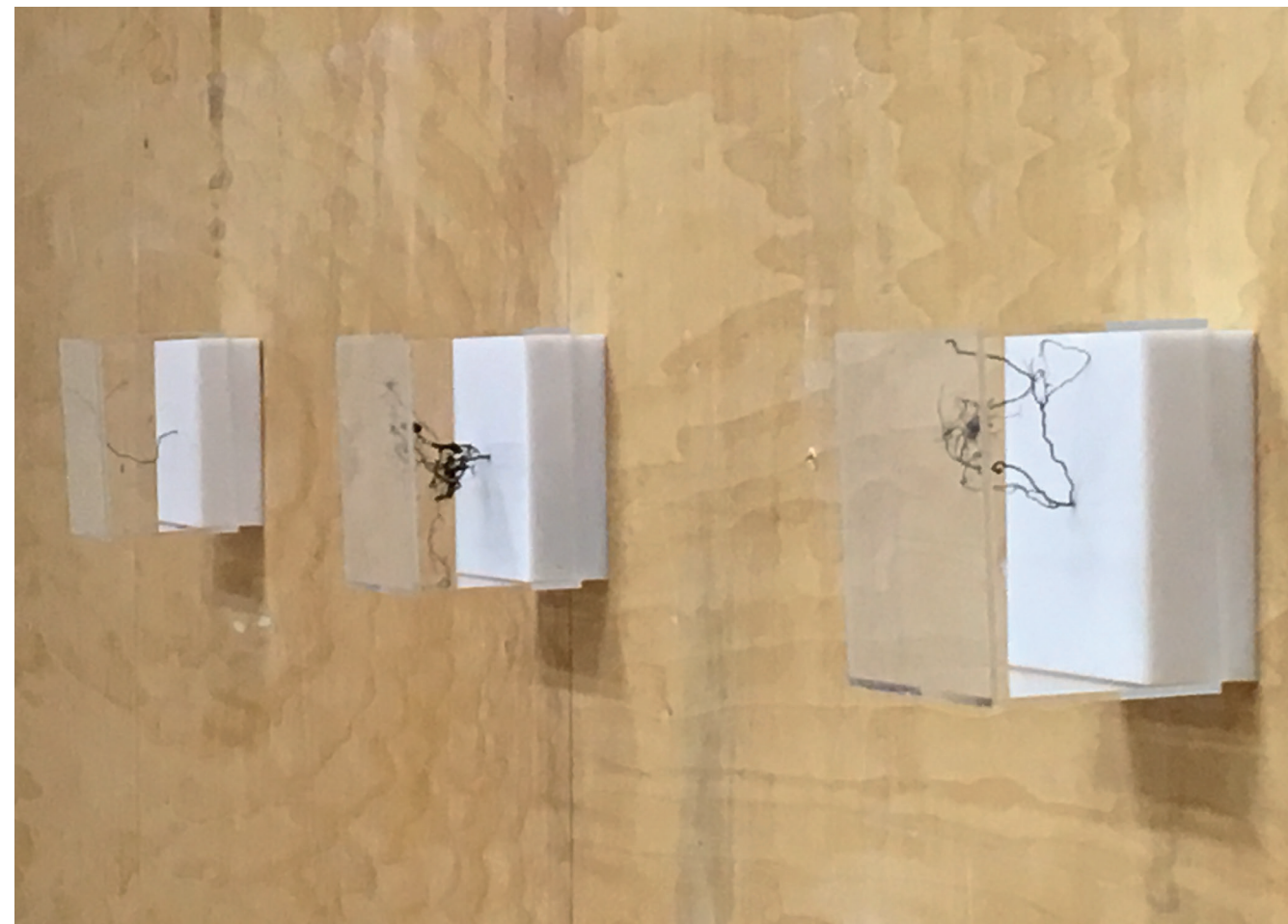
„Člověk chybí a přece je cele v krajině “

Paul Cézanne

Cílem této diplomové práce bylo vytvořit jakési ,počítkové kompozitum ‘ sestávající z vjemů tohoto druhu, uvažování o pohybu jako nevratném impulsu dění. Vyplnit prostor impulsy mého zacházení, minimálními změnami a jinak nedotčenou podobou použitých samorostů.

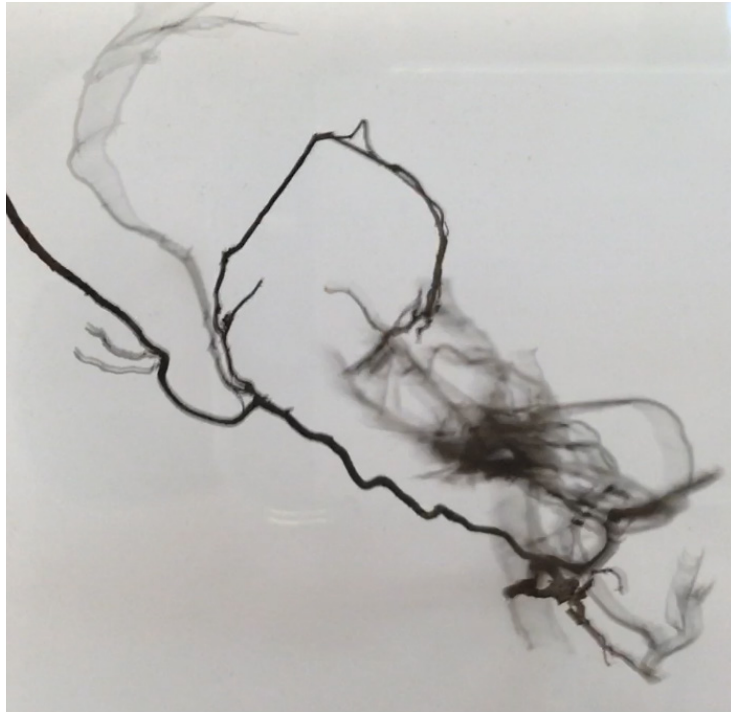




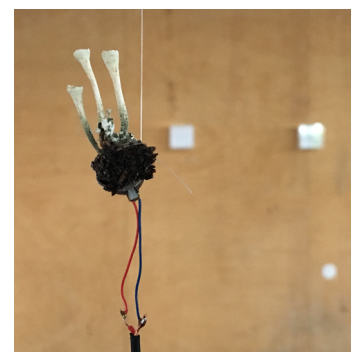


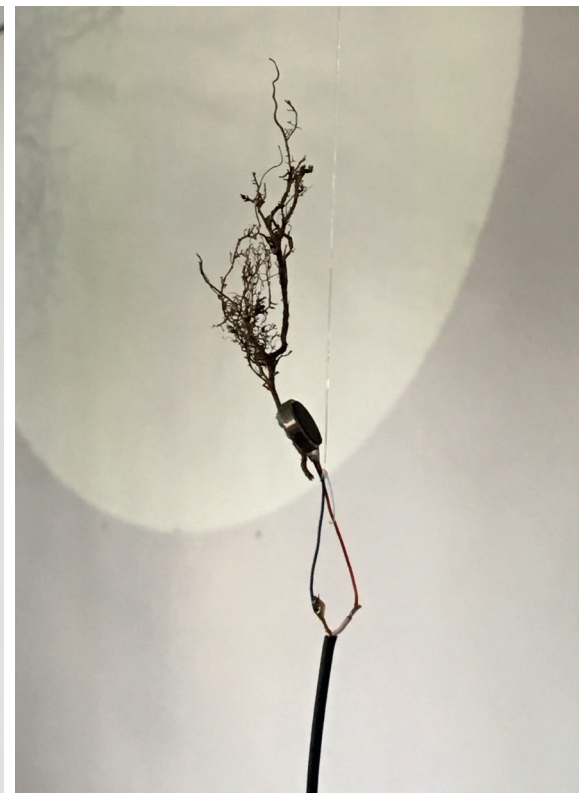
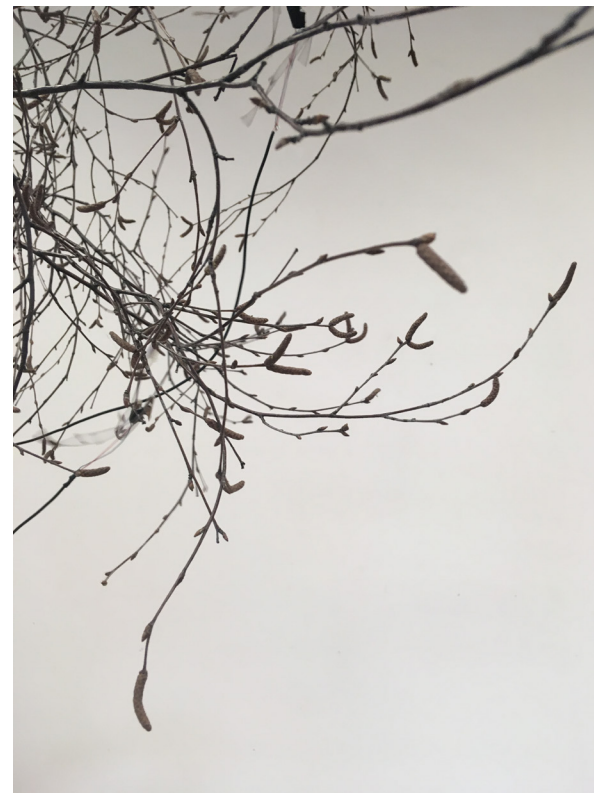






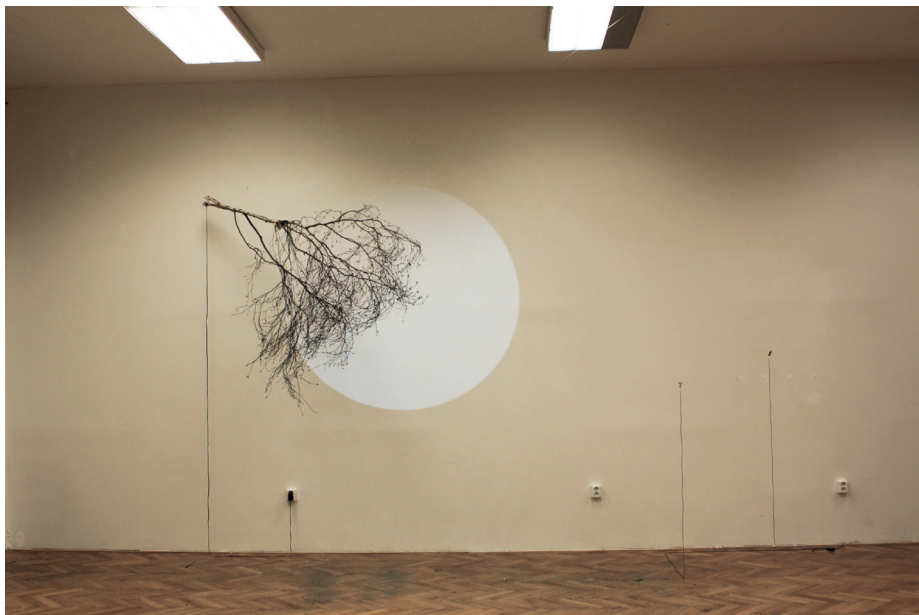




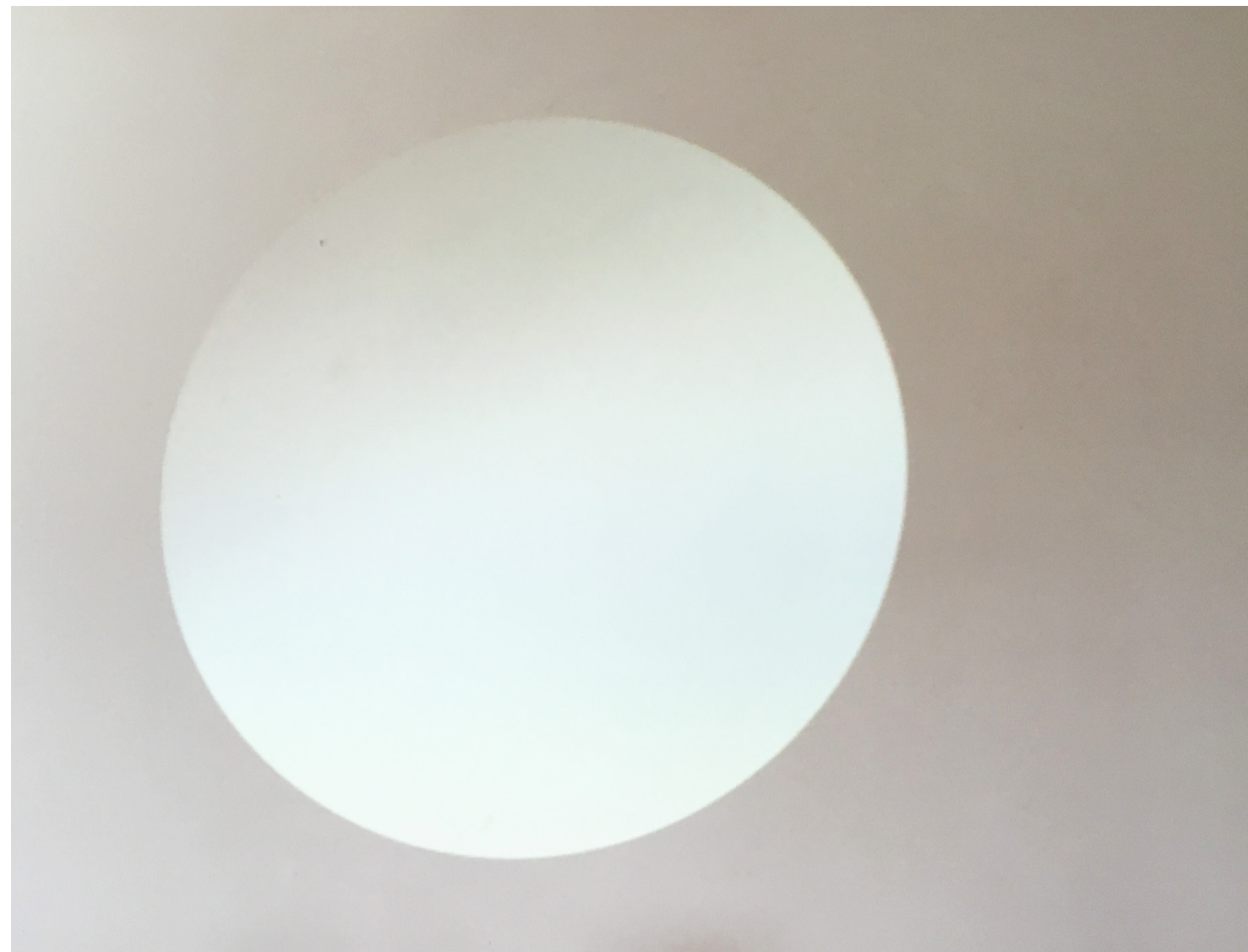
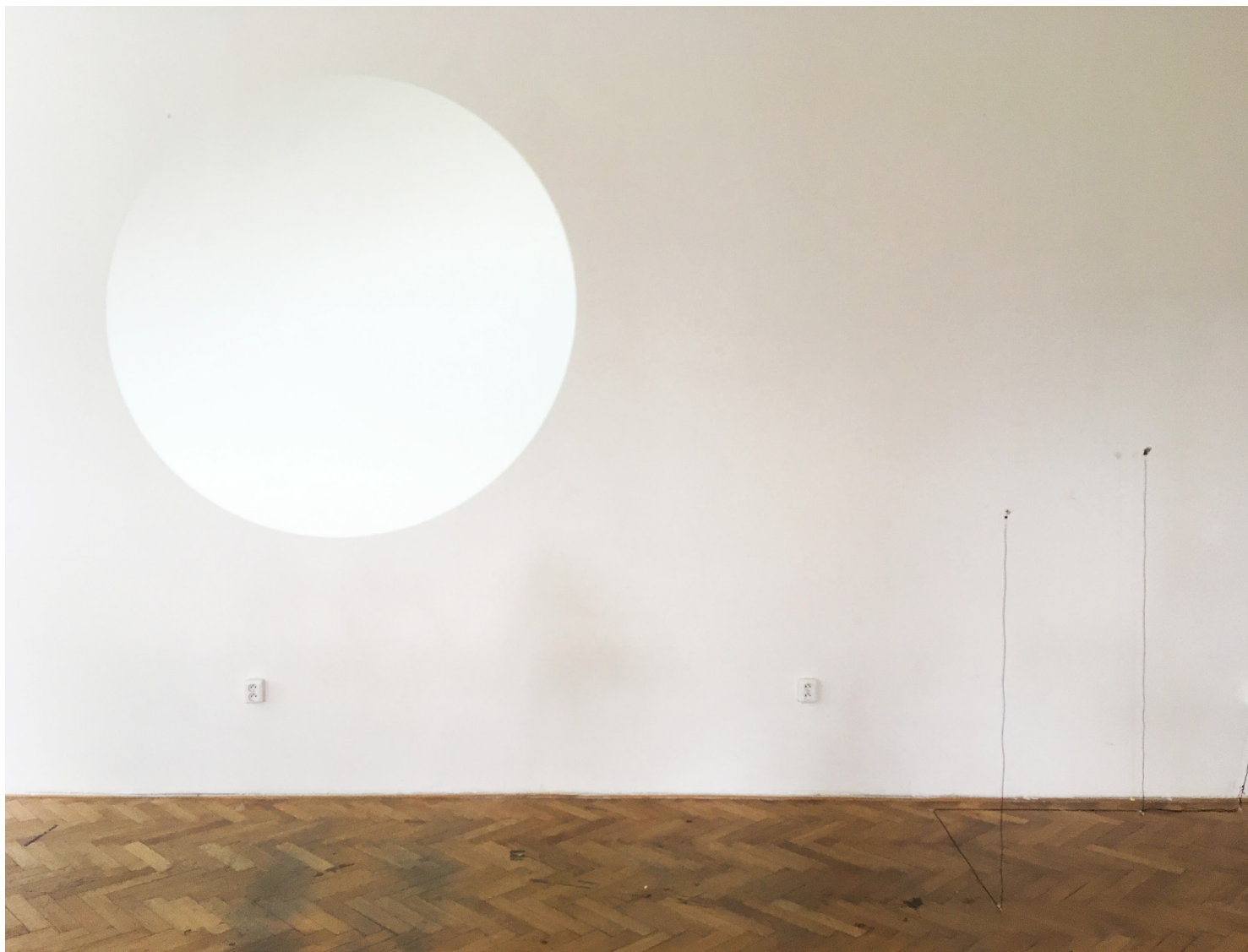








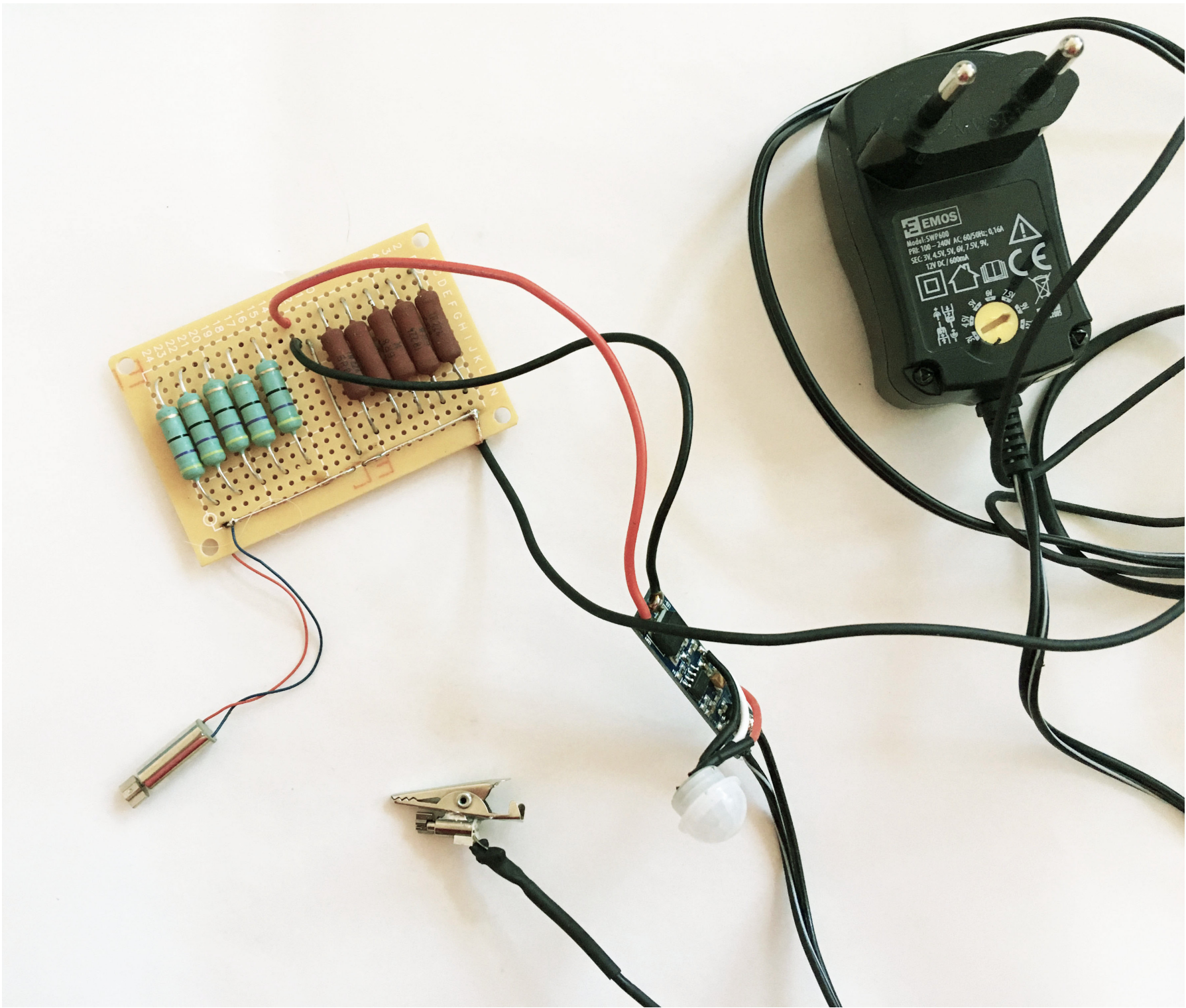










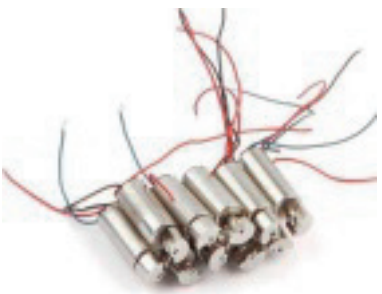


Vibrační motorek
Rychlost: 5400/min
Rozměry: 0.8cm x 0.4cm
Napětí: 3V 5400/min
Proud: 60mA

DC Coreless Motor
Napětí: DC 1.5–6V
Rychlost : 50000RPM
Rozměry: 6 x 14mm/ 0.24 “ x 0.55 “ (D*H)

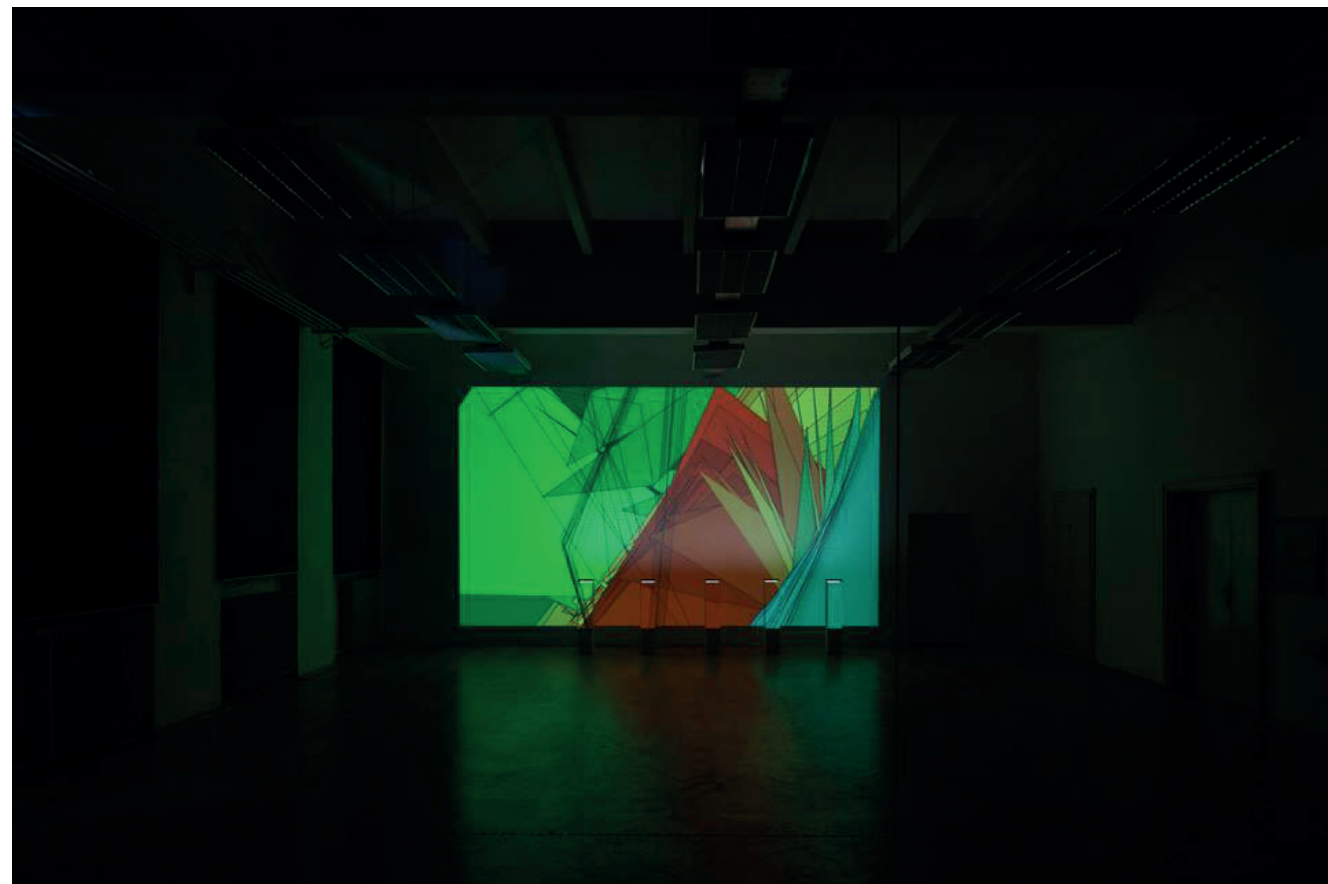
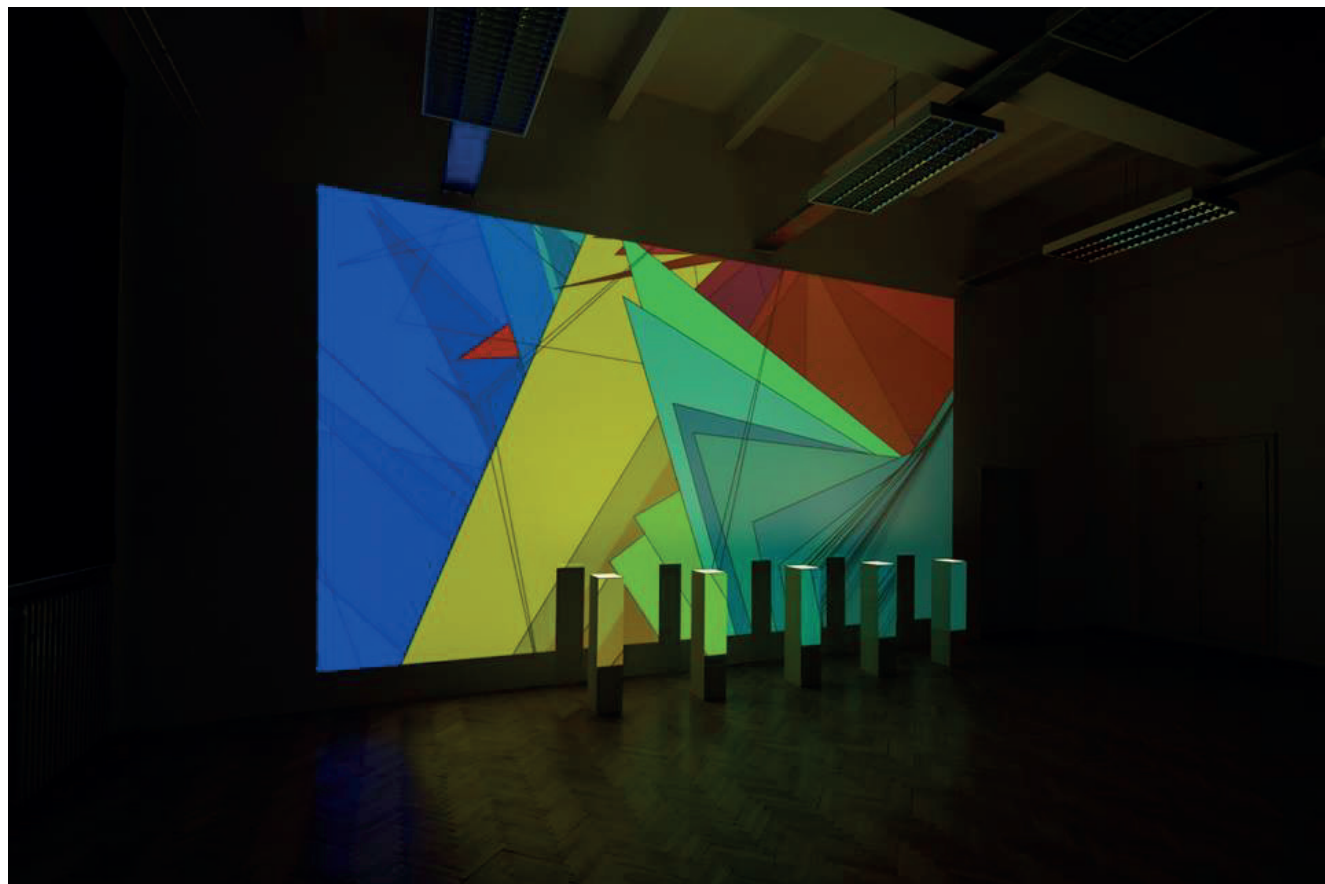
Pasivní infračervené čidlo (PIR čidlo) je elektromagnetické čidlo, které měří infračervené záření (IR) vyzařující z objektů v zorném poli čidla. Všechny objekty s teplotou nad absolutní nulou vyzařují teplo ve formě záření. Obvykle toto záření není viditelné pro lidské oko, protože vyzařuje na infračervené vlnové délce, ale může být detekováno elektronickým zařízením sloužící právě pro takový účel. Termín pasivní v tomto případě odkazuje na fakt, že zařízení PIR nevytváří nebo nevyzařuje energii pro účely detekce. Pracují zcela pomocí detekce infračerveného záření vyzařovaného nebo odraženého z objektů. Nerozpoznávají ani neměří teplo. Spíná automaticky při přiblížení části lidského těla ve vzdálenosti do 2m od senzoru a zůstává sepnuté po dobu přítomnosti osoby v uvedené vzdálenosti. Vypíná se přibližně 40s po vystoupení osoby z dosahu senzoru.

pohybový spínač PIR, vstupní napětí: 12V – 24V DC, max. proud: 8A, dosah čidla: cca. 2m, doba sepnutí: 40 sekund, rozměry: cca. 50 x 10 mm, délka kablíků: 25mm



Ateliérová výstava LUMEN
instalace spolu s interaktivní projekcí Matěje Bláhy
Martina Machová / Pomíjivé tvary
10. – 15. 6. 2016
Liberec





Martina Machová / Morf
výstava ZAOSTŘENO NA NEURČITO
13. 12. 2017-26. 1. 2018
Topičův salon
Národní 9 (1.patro)
Praha





Jubilejní výstava 2007–2017

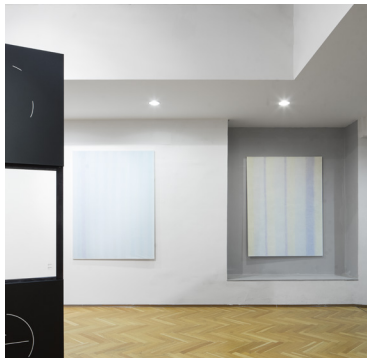
Tématem výstavy je vztah neurčita k nadosobnímu řádu a digitálnímu obrazu, ke zrakové zkušenosti, považované za odvěkého zprostředkovatele poznání, a k nedohlednu, které vyjevuje jednu z možností jeho projevení. Výstava vychází z dialogu smyslového a post-smyslového přístupu, z trhliny, rozprostírající se mezi metafyzickým rázem osobní výpovědi, uchovávající si stále poměr blízkosti a dálky, a strojově rozmnožitelným projevem, v němž se pomíjívá zkušenost mění v objektivizovaná data nesoucí zakódované informace. Podíl neurčita zasáhl i do práce autorů, u nichž se nejméně očekává, kteří se naopak k němu radikálně vymezovali jako vůči oblasti, již by chtěli co nejvíce vyloučit, avšak ze spojení s ní vyrůstá napětí jejich přístupů.

Vystavující umělci: Josef Achrer, Jana Bernartová, Daniel Hanzlík, Václav Kopecký, Václav Krůček, Jiří Lindovský, Richard Loskot, Lukáš Machalický, Martina Machová, Jiří Matějů, Jaromír Novotný, Patrik Pelikán, Jan Poupě, Jaroslav Prokeš, Jitka Svobodová, Jan Šerých

Kurátor: Karel Srp

Architekt výstavy: Lukáš Machalický

Spolupráce: Anna Kučerová





<http://www.topicuvsalon.cz/vystava/zaostreno-na-neurcito/>
<https://www.facebook.com/events/1978459242426853/permalink/1981062152166562/>

O JUBILEJNÍ VÝSTAVĚ K 10 LETŮM OBNOVENÉHO TOPIČOVA SALONU MLUVÍ KURÁTOR KAREL SRP:
19:25

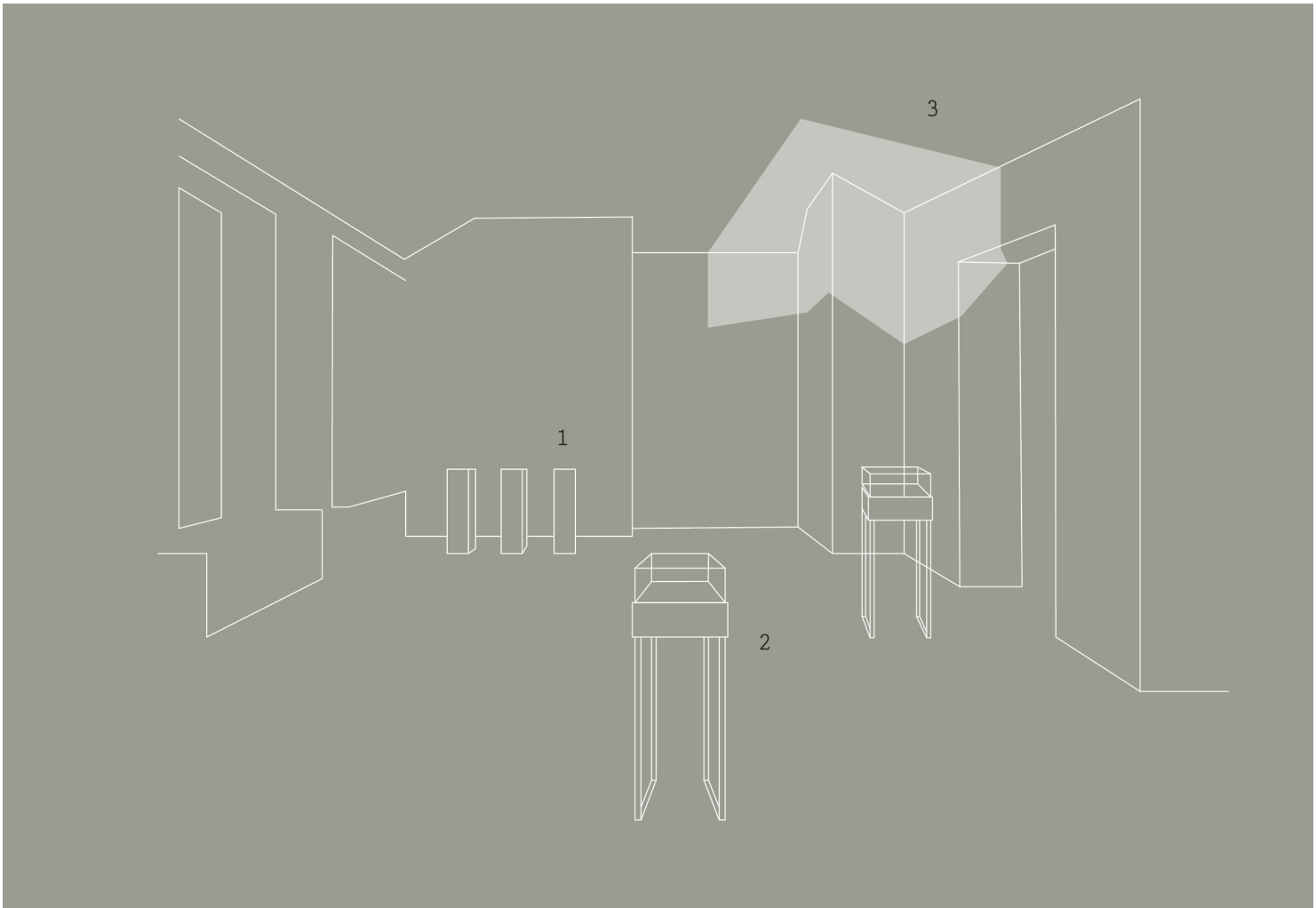
<http://prehravac.rozhlas.cz/audio/3962470>

Martina Machová
Výstava Malé proměnné / 30. leden 2017–9. únor 2017

JEDNA DVA TŘI Gallery
Petrohradská 438/13
Praha

<http://www.petrohradskakolektiv.com/jednadvatri-gallery/>
<https://www.facebook.com/events/393858367628783/>





1 Objekty s obrazovkami / Pomíjivé tvary
 2 Vitřiny s vibrujícími přírodninami / Přírodniny
 3 Promítaná bílá plocha neznatelně se deformujícího tvaru / Morf

Pomíjivé tvary

Stín nám napovídá dispozice objektu, přičemž tato informace nemusí být jednoznačná, sledování nejružnějších faktorů působících na zkreslení viděného, není vždy možné, jedná-li se o jeho záznam, či je-li v tomto případě odhalen pouze jeho stín. Z vnitřního obsahu se stává plocha způsobující zánik reálného objektu ve prospěch vzniku nového formálního a zároveň subtilního obrazu. Stín nese dojem z prostoru a vytváří jednotlivá dočasně stabilní prostředí.

Přírodniny 0.1 / 2016, objekty
 Mech a jiné přírodniny rozostřené vibračním motorkem.
 V přírodninách téměř neznatelné dění materiálové proměny chvějících se výtrusnic a částí dřeva, položených doprostřed bílé plochy, uváděných do pohybu vibračním motorkem, skrytým pod nimi.

Morf / 2016, projekce
 Program generující neustále a neznatelně se deformující tvar čtverce. Tato téměř statická bílá plocha je svícena do nejzakřivenější části prostoru.
 Podmínky jako členitost prostou, minimální a plynulá změna tvaru, pohyb přihlížejícího, způsobují tušení změny, pocit nejistoty dění s zároveň ale definovanými parametry.





https://www.facebook.com/petrohradskakolektiv/videos/1795615754037346/?hc_ref=ARSb3pa68r2RU1LKIMULz_L2wuKqEifCWjo5bbhhuFosm01_qR8aN4rnfQlHe9z27_o



Martina Machová: V sobě a bez sebe

Tři práce, soustředěné na této výstavě Martiny Machové, se týkají jejího introvertního vztahu ke světlu a stínu, danému prostoru a pomíjivé přírodě. Nacházejí se na hraně krajního odhmotnění a pomíjivosti. V proměnlivých tvarech sledujeme chvějící se, překrývající se abstraktní lineární obrazce pod skleněnou deskou, jejichž podobu nahlížíme na jakýchsi jednoduchých, horizontálně položených „obrazovkách“, takže si zprvu ani nemusíme všimnout, že uvnitř pěti vedle sebe stojících soklů se něco děje, v Morfu projekci pravidelného čtvercového obrazce, který je záměrně promítnut do takové části místnosti, která má nejvíce hran a lomů, aby vynikl nový vlastnímítrní prostor, co nejvíce se lišící od původního východiska, v Přírodninách téměř neznatelné dění materiálové proměny chvějícího se mechu, položeného doprostřed bílé plochy, uváděného do pohybu vibračním motorkem, skrytým pod ním. Machová krouží uvnitř sebe sama, někdy se zdá, že stupňuje pocitovost až na mez únosnosti, přichází se „vstupy“, jež se

sice týkají obecných časových a prostorových souřadnic, avšak ve skutečnosti tkví kdesi v ní. I když používá základní tvarosloví a pokud možno co nejméně nápadný materiál, zastupující jevový svět, každá ze tří vystavených prací přináší ojedinělý výsek jí samé. Jsou totiž o pohledu dovnitř, kamsi do oblastí bez daných souřadnic, ve kterých není nic stálého; zároveň zastávají i jedinou „jistotu“, jejímž prostřednictvím autorka navazuje spojení se svým okolím, s nímž vede vratký dialog, tak, aby co nejméně narušila jeho stav. Předkládaná výpověď, umožněná jazykem artepovera, má dvojí ráz: na jedné straně se co nejvíce vzdalovala vlastnímu „já“, na druhé straně se s ním co nejdůvěrněji prolínala. Naprosté odosobnění se kříží s vypjatou jedinečností. Machová pronikala dané, přivlastňovala si jej tak, aby jej co nejméně zkreslila a narušila. Dospěla k hraně mizení vlastní hmotné existence díla, jemuž ponechala omezenou dobu trvání. Vyzdvihla skryté v okolním světě, do jehož proměnlivé stálosti vstupovala.

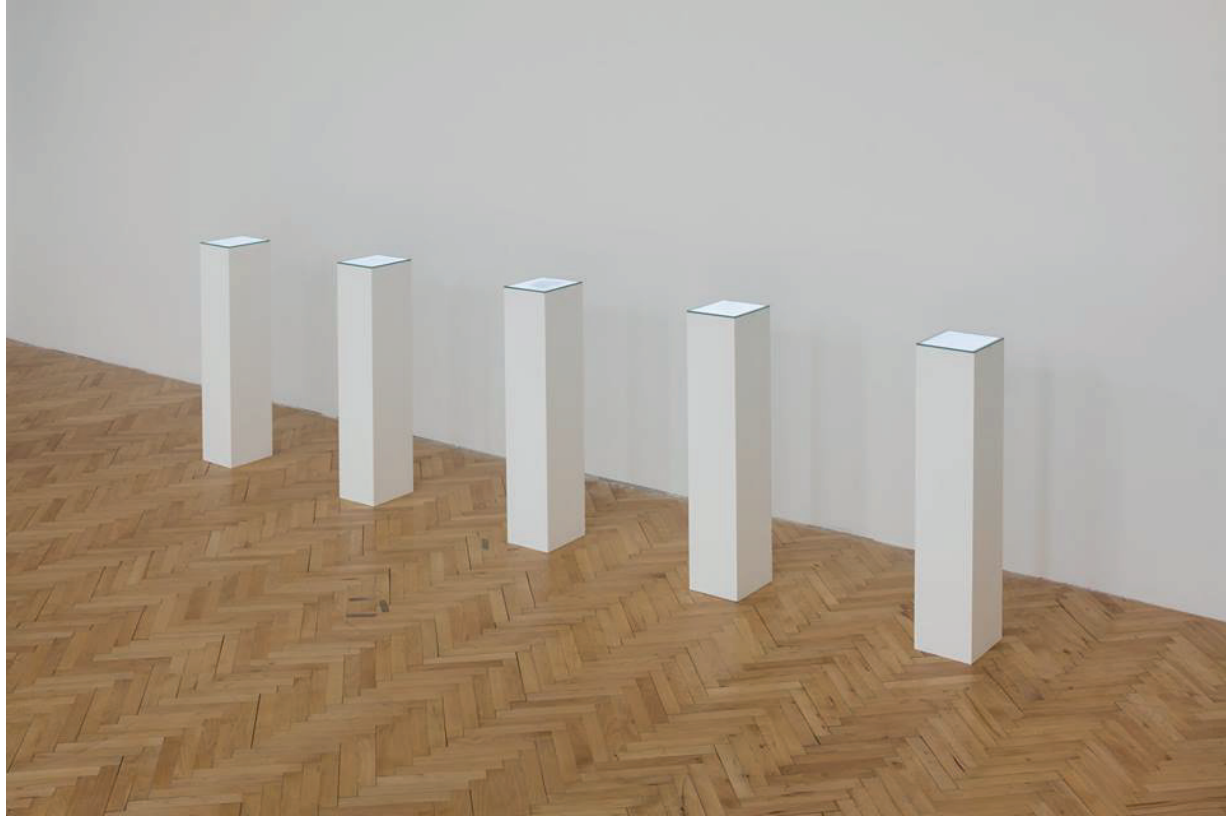
Karel Srp

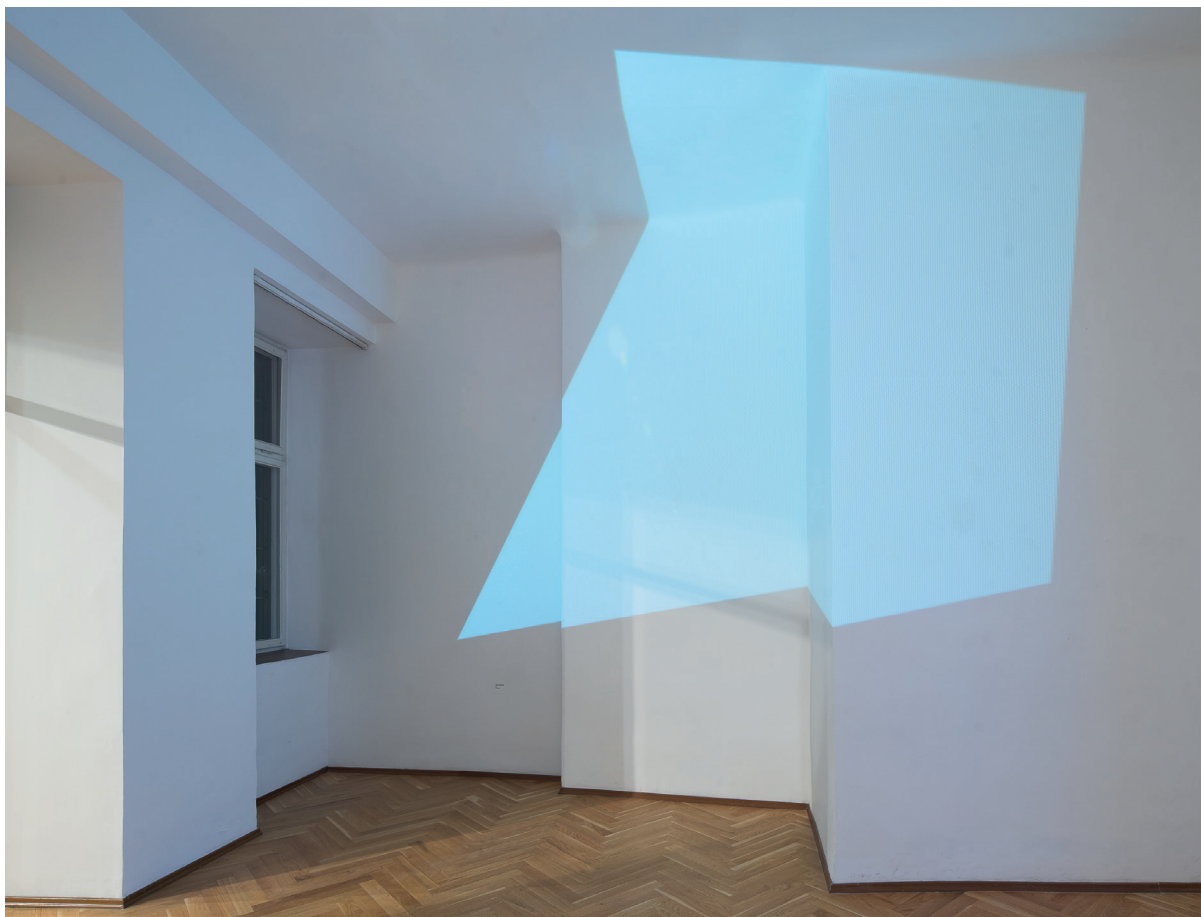
Portfolio

Pomíjivé tvary / 2016, objekty

Světlem podmíněné obrazy na matnicích pěti soklů. Jsou subtilní připomínkou jednoduchých chvějících se objektů uvnitř. Stín zde vytváří jednotlivá dočasně stabilní prostředí. Tvar se variuje, jde o pomyslné zobrazení krychle v dalších soklech deformované až do nekonkrétních tvarů, kdy každý z nich ztrácí svou čitelnost, jelikož není přesně zřejmé jakým způsobem jsou objekty vně deformovány.







Morf / 2016, projekce

Program generující neustále a neznatelně se deformující tvar čtverce. Tato téměř statická bílá plocha je svícena do nejzakřivenější části prostoru.

Podmínky jako členitost prostou, minimální a plynulá změna tvaru, pohyb přihlízejícího, způsobují tušení změny, pocit nejistoty dění s zároveň ale definovanými parametry.

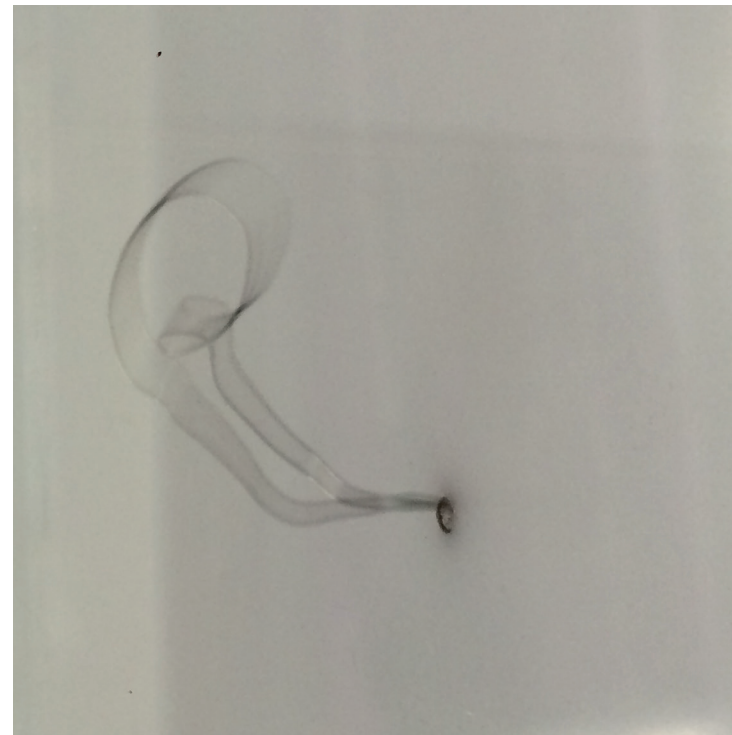




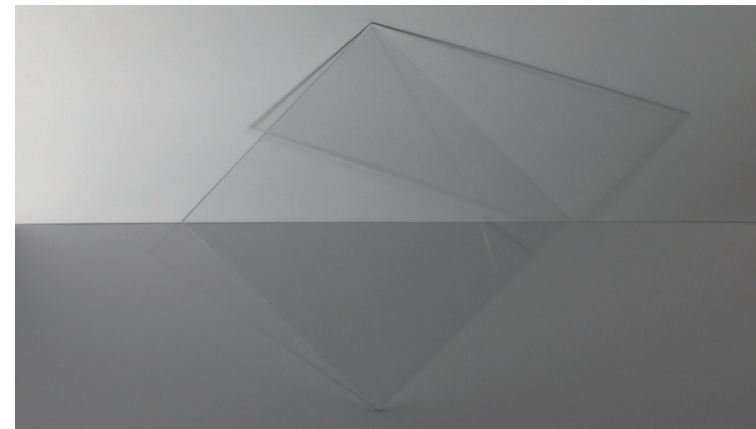
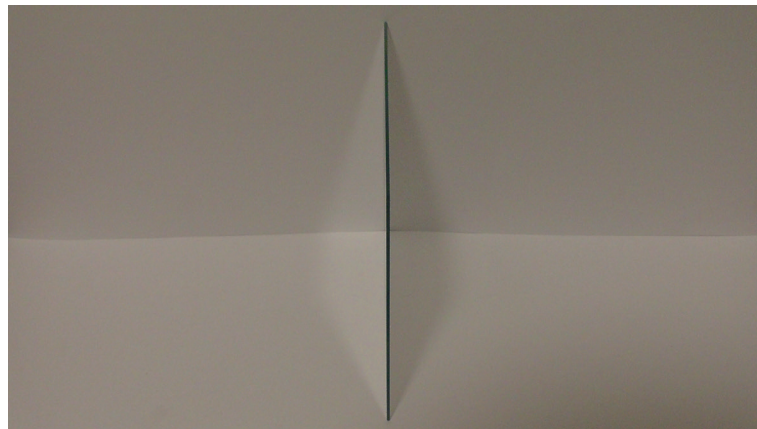
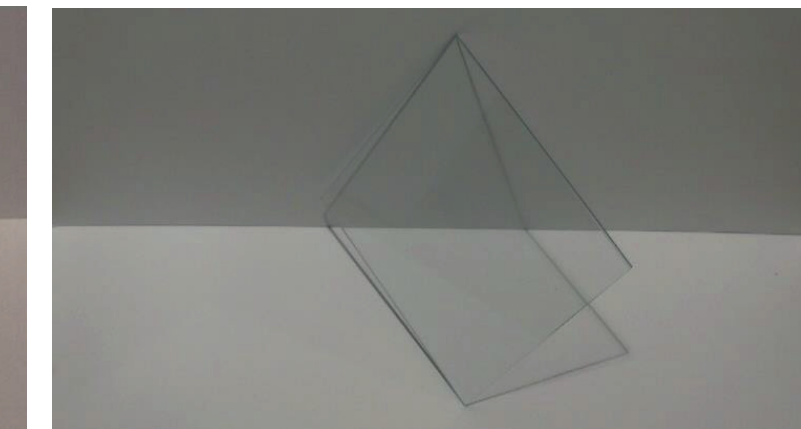
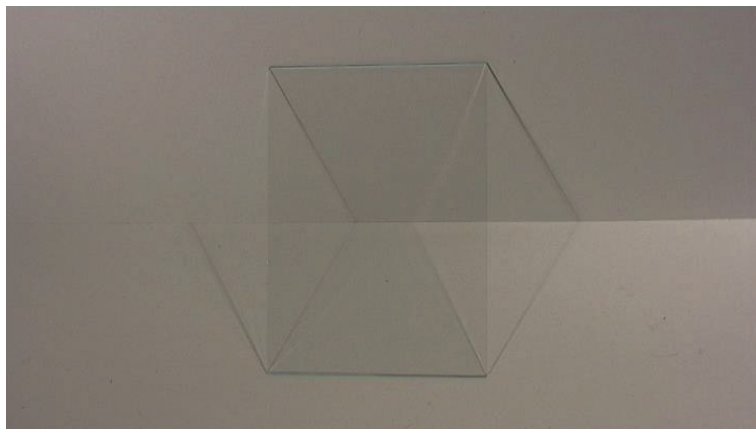
Chvějící se objekty.
Ve vitríně je po jejich spuštění vidět pouze vizuální stopa pohybu. V 1. případě jde o přírodninu, jenž se rozostří (rozmlží). V 2. pak o kovové předměty, z kterých se točením stane symetrický obrazec.

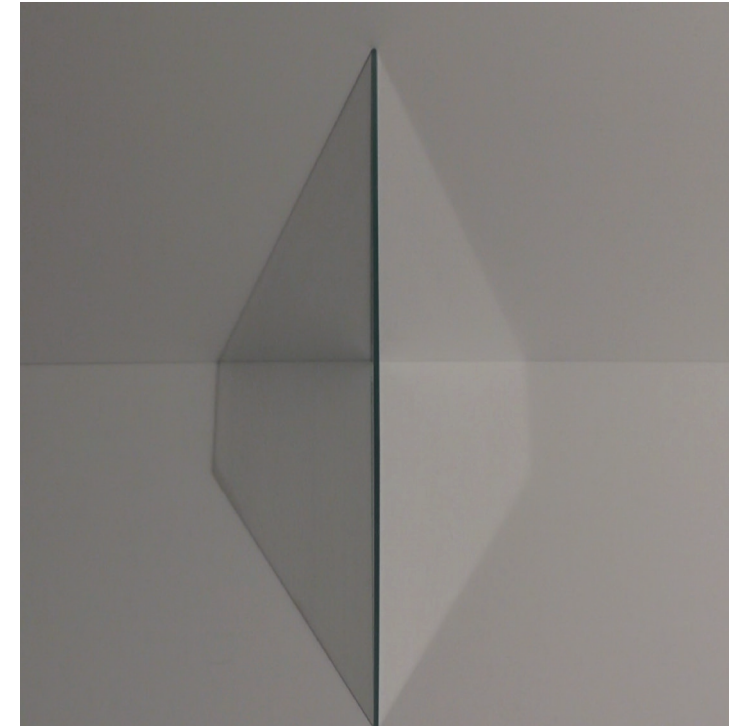






Malé proměnné
 Tři objekty z plexiskla jímající v sobě vibrační zařízení, vytvářející ze struny ,vicerozměrný ‘ předmět. Jde o malé změny, křehké, které se rozpadnou jakmile v jejich iluzi uvěříme. Hmota nerozlišitelná svou podstatou, jelikož na ni působí vibrace, kterou ale téměř nepostřehneme a přeci jí ta, dává novou polohu pro naše vnímání. Generuje se naprosto nový tvar, jehož různorodá proměnlivost je konečnou úrovní jeho vizuality. Je ovlivňován mnoha faktory, které nemají přesně definovatelné parametry, i přesto že jejich působení je dané. ...výchylna vibračního motorku sice podmiňuje stálost a relativní neměnnost pohybu, avšak další působení, jako gravitace na neukotvený materiál způsobuje nepravidelnost jeho pohybu, jakousi ztrátu rovnováhy a ovlivňuje tak jeho tvarovost. Tato práce navazuje na výstavu Malých proměnných v 123 Gallery v Pražských Vršovicích, kde protkání jednotlivých projektů utvořilo celek definovaný minimálním pohybem a soustředěním na změnu tvaru. ...odrazit světlo, zpomalit, zrychlit, změnit tvar pro pohled, změnit výhled pro oko ... A dostat se tím blíže k realitě prostoru jako nekonečného sledování možností pohybu. Rytmus je pohyb a čas, světlo je zviditelnění, odraz jako platná výpověď tušených možností celku. Rezonance mezi očekáváním zobrazeného a zobrazujícím se.



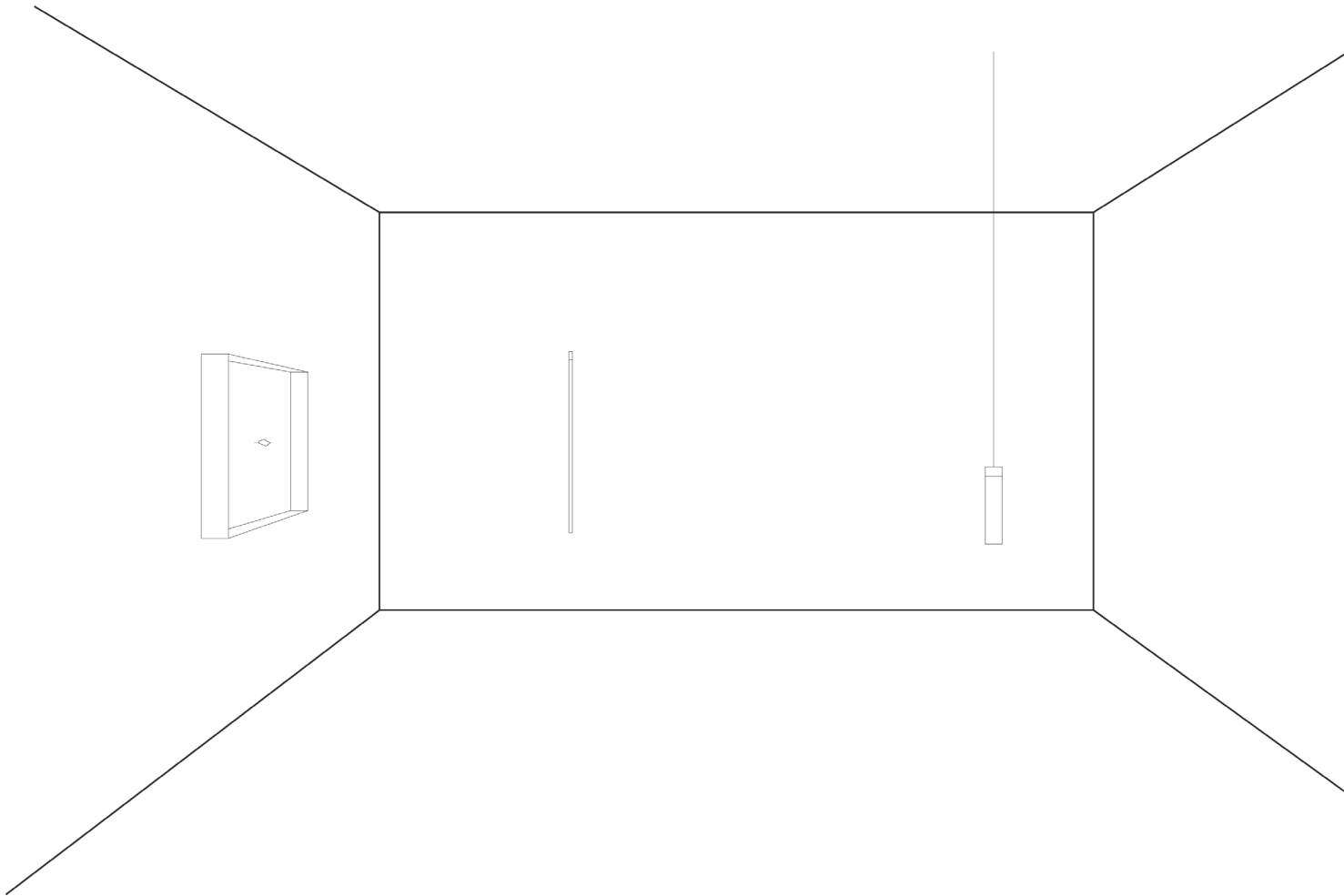


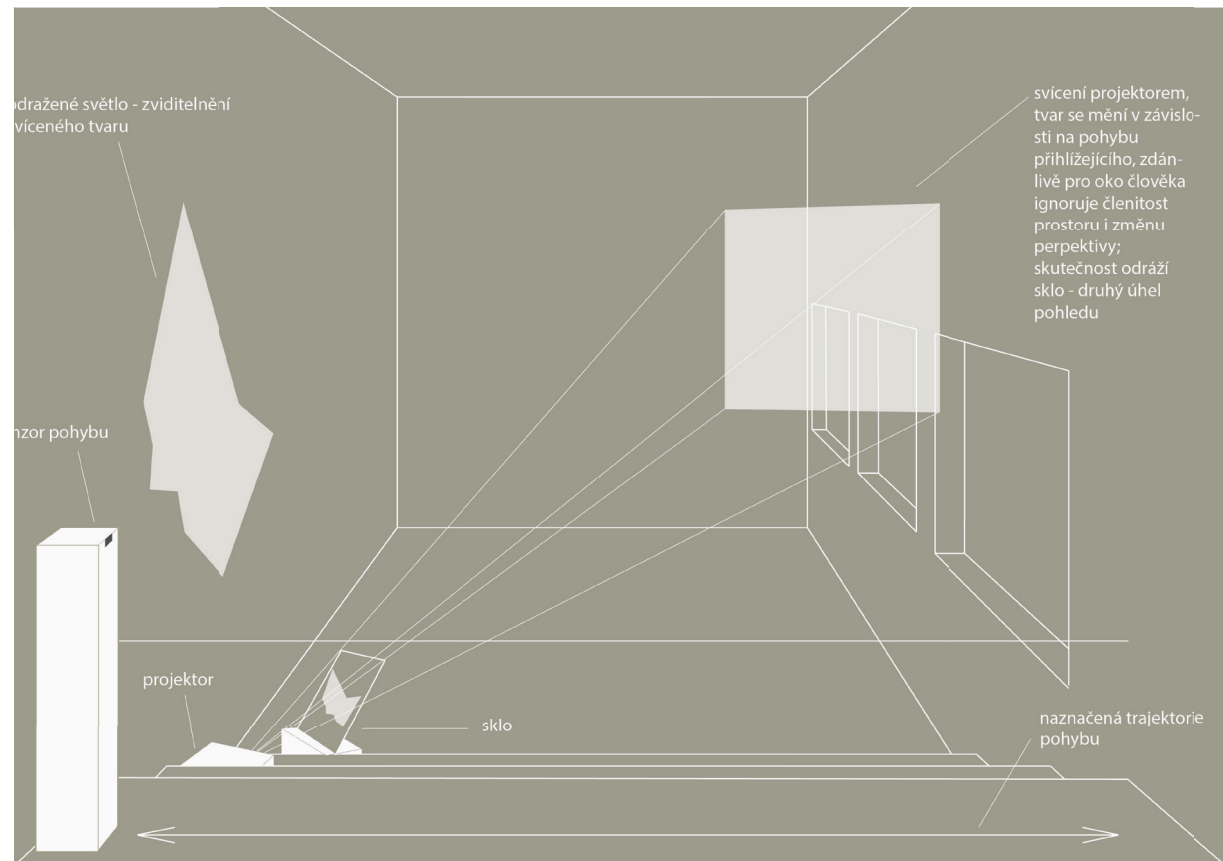
Neměnné objekty / 2013, video

Na záznamu je zachycen objekt v nejednoznačně pozorovatelné poloze, předkládá obraz, při němž je na moment možné vnímat ho nekonkrétně. Vytváří se zde zdánlivost zapříčiněná dosud nezažitým nahlížením, může znemožnit jasné označení polohy stavu věci a stává se tak jakýmsi odrazem mobiovi pásky. Moment kdy nejsme schopni rozpoznat co je vnitřní a co je vnější strana jednoho náhledu. Prostředí proměnlivé v závislosti na pohybu zdroje světla a úhlu snímání. Divák zde může vnímat tuto nejasnost v obsahu, vytržení jednoho úhlu pohledu. Nehybný objekt rozpohybovaný světlem a svou vlastní polohou.



Odras chvění / 2017, objekt
Kmitající sklíčko zavěšené v prostoru, dopadem světla do místnosti k sobě nutně přidružuje vlastní chvějící se odraz putující po prostoru.





Soukromá perspektiva / 2014, instalace
 Hledání nového pohledu dokumentováním našeho pohybu. Stáváme se ovlivněnými a zároveň ovlivňujícími digitální změnu. Je to křehké zviditelnění, které rozbije jakýkoli náš odklon od trajektorie, vymezené prostorem k pohybu. Projekce bílé plochy namapované do rohu tak, aby pro pohled přihlížejícího svícení nerespektovalo členitost prostoru. Program ji neustále deformuje v závislosti na pohybu diváka, který je snímán ultrazvukovým čidlem a má tak před sebou, neměnný 'obraz'.



„Pravým tvůrcem světla je totiž struktura. Když rozhodujete o struktuře, rozhodujete vlastně i o světle. Ve starých budovách byly vyjádřením světla sloupy – světlo, nesvětlo, světlo, nesvětlo, světlo, nesvětlo, světlo. “

“Ticho a Světlo. Ticho není příliš klidné. Je to něco, o čem se dá říci, že je bezsvětlé i beztemné...Někdo může říci, že to je všudypřítomný duch vrátíte-li se za určitou hranici a pomyslíte-li na to, v čem byly světlo a ticho pospolu. A možná jsou stále pospolu a oddělujeme je jen pro potřeby diskuse. Obracím se ke světlu, dárce všeho zpřítomnělého: z vůle, ze zákona. Můžeme říci, že světlo, dárce všeho zpřítomnělého, je tvůrcem hmoty... Vše zde vyrůstá z neměřitelného, ale vše též slibuje měřitelnost. Existuje vůbec nějaké rozhraní, kde by se obojí setkalo? Může být takové rozhraní dostatečně jemné, aby se dalo nazvat rozhraním z hlediska těchto sil, jevů? Ať uděláte cokoli, bude to působit příliš neotesaně...Ale lze říci, že mezi světlem a tichem, tichem a světle musí procházet nějaké všudypřítomné rozhraní. Když toto pochopíme a pocítíme, nalezneme Inspiraci. “

Louis Kahn – Ticho a světlo

	* Tábor 21. 12. 1988
2011/ ...	Technická univerzita v Liberci, Fakulta umění a architektury, Vizuální komunikace – digitální média
/ 2013	stáž v ateliéru hostujícího pedagoga AVU – Jan Mladovský
2004 / 2008	SUŠ Liberec

- samostatná výstava	- Malé proměnné / JEDNA DVA TŘI Gallery (Praha, 2017)
	- Nejasnost v obsahu / Galerie Video NoD (Praha, 2015)
	- Odd. světla / Šalounův atelier (Praha, 2013)

- společná výstava	- Whyrwehere cross / Šalounův atelier (Praha, 2013)
	- Zaostřeno na neurčito / Topičův salon (Praha, 2017)

